



Dörren opp på gafvel far,
Ufvar var det icke.
Det var det som bättre var:
Häradsdomarns Nicke.
Skrämseln for i hast sin kos,
Gumman fryntligt skrattar,
Kerstin rodnar som en ros,
Gubben tumlarn fattar.

Kerstin satt så tyst och spann,
Hjul och rulle surra.
Ögon möta ömt hvarann,
Allt går som en snurra.

Vill man saken bättre ha:
Gossen passar flickan.
Nicke friar och får ja
Och har ring i fickan. —

Det är nu ett år precis,
Se'n hon sjöng den qvällen.
Nu har Kerstin egen spis
Och en glunt i fallen.
Snön mot rutan yr och slår,
Spiselbrasan brinner,
Nicke slöjdar, vaggan går
Och Mor Kerstin spinner.

